

I ella encara n'és, de petita

Un relat de: [bruixeta_lila](#)

Diu això perquè ho diuen els altres, i s'amaga perquè li fa vergonya que la vegin així. No vol portar res que no sigui correcte, i per ella el correcte és el que porten els altres. Tan sols ha començat la secundària.

" N'és petita, encara " - Deia sa mare mentre es posava les mans al cap en senyal de preocupació.

" Tot i el canvi, és la mateixa de sempre" - Replicava.

I ho era, tot i que mica en mica mostrava un caràcter difícil i dur, i la societat l'engolia, igual que atrapava totes les nenes de la seva colla, totes les nenes del seu curs, la seva classe, el seu institut.

Allò que la moda i el capital arrossega i estripa per on passa, allò que pot arribar a fer molt de mal, sense que els ulls de nina s'he n'adonin. I a casa no n'hi havia de diners, ni a casa no n'hi havia de moda. I ella sovint, i a vegades, s'angoixava amb les veus dels altres.

" Ai nena, tu encara ets petita, aprofita-ho, disfruta-ho, apassiona't, aventura't, una part de la infància encara juga al teu cor.

I mai no deixis de créixer i formar-te per fora, això sí, sense oblidar que a l'hora, has de créixer i formar-te per dins"